

گروه سیاسی: دونالد ترامپ که به دلیل مسائل سیاسی و مشکلات مالی مجبور شده است به نیروهای آمریکایی در سوریه دستور عقب‌نشینی دهد، حالا قرار است کنفرانسی را درباره منطقه خاورمیانه بر گزار کند کهه اصولاً در خاورمیانه بر گزار نمی‌شود و اگر چه عنوان آن خاورمیانه است اما در واقع موضوع اصلی آن مربوط به خاورمیانه نیست، بلکه هم‌اندیشی‌ای میان دشمنان ایران است که در مرحله بعد از تحریم‌های آمریکا، چگونه با نفوذ و قدرت ایران در منطقه مقابله کنند.

روز جمعه ۲۱ دی‌ماه بود که مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا در سخنرانی خود در دانشگاه آمریکایی قاهره به یکباره صحبت را به سمت مسائل ایران برد و باز هم با دنبال کردن پروژه ایران‌هراسی خود، اعلام کرد آمریکا قرار است ۱۳ و ۱۴ فوریه سال جاری یعنی ۲ روز پس از جشن سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، کنفرانسی را در لهستان برگزار کند که در آن به مسائل خاورمیانه و بویژه نقش ایران در منطقه پرداخته خواهد شد.

این خبر بلافاصله در تمام رسانه‌های دنیا انعکاس یافت و رسانه‌ها به دنبال پاسخ ایران به این دشمنی آشکار بودند. پمپئو که در سفری دورای در خاورمیانه به سر می‌برد، اعلام کرده بود هدف اصلی این کنفرانس، یادآوری خطر ایران در منطقه برای کشورهای جهان است. او عنوان کرد از ۷۰ کشور دنیا برای حضور در این کنفرانس دعوت به‌عمل آمده است. این کشورها عبارتند از آمریکا، تمام کشورهای اروپایی و کشورهای حوزه خلیج‌فارس.

به گزارش «وطن‌امروز»، نکات قابل توجه زیادی در این اقدام دولت ترامپ برای مقابله با ایران و تکمیل پازل خروج از توافق هسته‌ای وجود دارد که در این گزارش به آنها پرداخته می‌شود.

■ **کنفرانسی به سبک کنفرانس منافقین**

اولین نکته جالب‌توجه که درباره این کنفرانس به نظر می‌رسد، میزان شباهت آن به گردهمایی‌های سالانه گروهک منافقین در پایتخت‌های اروپایی مانند پاریس است که هر سال برگزار شده و در آن از مسئولان رده‌پایین و بازتئشته کشورها دعوت می‌شود با گرفتن هدایا و دستمزد، برای مبارزه با ایران و براندازی نظام جمهوری اسلامی در جمع شکست‌خوردگان سیاسی و نظامی سخنرانی کنند. اگر همچنان این فرضیه را در‌ست بدانیم که سیاست خارجی کاخ سفید را مثل «ترامپ، بولتون و پمپئو» پیش می‌برند، براحتی می‌توانیم به این نتیجه برسیم بولتون که همه ساله دفتر حضور و غیاب در جلسات منافقین را علامت زده و به ایراد سخنرانی‌های رؤیایی درباره سقوط نظام جمهوری اسلامی می‌پردازد، باید ایده‌پرداز اصلی این کنفرانس باشد. مشکل بولتون در این‌باره این است که او سعی دارد شیوه یک گروهک تروریستی برای مبارزه با کشوری قدرتمند که اکنون بازیگر برتر منطقه استراتژیک غرب آسیا است را در پیش گرفته و برای سیاست‌گذاری ایالات‌متحده از آن الگوبرداری کند. بدین ترتیب به نظر می‌رسد که فقط کافی است پایتخت یکی از کشورهای اروپایی برای این کار انتخاب شده، از سران کشورها رای این کار دعوت شود و اگر آنها حضور نیافتند، از مسئولان رده‌پایین‌ترشان خواسته شود که در این کنفرانس شرکت کنند و حرف‌هایی زده شوند که هر گروه آپوزیسیونی در هر کشوری را به هیجان می‌اندازد! بولتون در کنفرانس‌های قبلی منافقین نیز بارها اشاره کرده بود که جمهوری اسلامی جشن ۴۰ سالگی خود را نمی‌گیرد، او از کسانی بود که سیاست تابستان داغ برای ایران را برای براندازی پیشنهاد کرده بود و در نهایت قرار است ۲ روز پس از اینکه مردم در ایران جشن ۴۰ سالگی انقلاب را برگزار می‌کنند، باز هم از رؤیای‌هایی بگوید که سال‌ها در گوش منافقین زمزمه می‌کرد و حالا می‌خواهد آن را به خیال خود به کل دنیا تممیم دهد!

■ **چرا اروپا؟**

با وجود اینکه پمپئو، وزیر خارجه آمریکا و ترامپ، رئیس‌جمهور این کشور بارها در سفرهای دوره‌ای خود به غرب آسیا، از خطرات و تهدیدات ایران گفته و با پروژه ایران‌هراسی، توانسته‌اند اهداف اقتصادی و به‌خصوص سیاست‌های فروش سلاح به گاوهای شیرده حاشیه خلیج‌فارس را با موفقیت به پیش ببرند اما این بار درباره اروپا چندان هم موفق نبوده‌اند. به نظر می‌رسد انتخاب یک کشور اروپایی برای برگزاری این نشست به‌جای یکی از ایالت‌های آمریکا را بتوان در همین راستا پیش‌بینی کرد. اروپایی‌ها در ماجرای برجام، اگر چه به‌طور رسمی اعلام کردندش به برجام پایبند می‌مانند اما تاکنون که بیش از ۸ ماه از خروج آمریکا از برجام می‌گذرد، هنوز نتوانسته‌اند پایبندی خود به این توافق را نشان دهند و هنوز هم مذاکره‌کنندگان ایرانی را هر روز با خبری تازه از SPV و کمک‌های بشردوستانه و راهکارهای جایگزین مالی، از این‌سو به آن‌سو می‌کشاند تا بلکه در این میان راهی برای عمل کردن به تعهدات‌شان و گرفتن امتیازات بیشتری در موضوعات منطقه‌ای و موشکی پیدا کنند. با این حال همین همکاری در پشت‌پرده و مخالفت در ظاهر هم برای دولت ترامپ کافی نیست. او می‌خواهد اروپایی‌ها به سخن آمده و به صراحت اعلام کنند از آمریکا تبعیت کرده و باز هم ایران را برای مسائل منطقه‌ای، موشکی و... تحت فشار می‌گذارند. برپای این کنفرانس در لهستان و دعوت از همه کشورهای اروپایی برای شرکت در آن، نشان از عزم جدی ترامپ برای همراه کردن اروپا با تحریم‌ها و تهدیدات به صورت آشکار دارد، البته همراهی ترویشکای اروپا (فرانسه، آلمان و انگلیس) در سیاست‌های ضدایرانی کاخ‌سفید در موضوعات موشکی و منطقه‌ای این چشم‌انداز را برای ترامپ ایجاد کرده که این کشورهای اروپایی در مسائل منطقه‌ای هم‌راستایی حداکثری با آمریکا دارند.

■ **چرا لهستان؟**

نشریه نیشنال در گزارش خود درباره دلایل استفاده از لهستان برای برگزاری این کنفرانس ضدایرانی بیان کرده: اولین سؤالی که ذهن را در ماجرای کنفرانس ورشو در گیر می‌کند، این است که اگر قرار بود اروپا، مقصد اصلی برای برگزاری این کنفرانس باشد، چرا ترامپ پایتخت‌های مهم اروپایی مانند لندن و پاریس را برای این کار انتخاب نکرد؟ پاسخ به این سؤال اما ابعاد مختلف سیاست ترامپ در

«وطن‌امروز» از اهداف و دلایل آمریکا برای برگزاری کنفرانس ضدایرانی در لهستان گزارش می‌دهد

حماقت ورشو

انفعال وزارت امور خارجه در قبال اقدامات ضدایرانی اروپا ادامه دارد

هفته فیلم لهستان در تهران لغو شد

سرپرست سازمان سینمایی در واکنش به اقدام ضدایرانی کشور لهستان، «هفته فیلم لهستان در تهران» را لغو کرد. حسین انتظامی، سرپرست سازمان سینمایی در این باره توثیت کرد: «ایرانی، اقوام و ملل مختلف پروژه لهستانی‌ها را در شرایط سخت با آغوش باز میزبانی کرده‌است. میهمان که حرمت میزبان را نگاه ندارد، نمی‌تواند انتظار داشته باشد به میهمانی خود ادامه دهد. به یاس عزت ایوان و ایرانی، برگزاری هفته فیلم لهستان در تهران موکول به رفتار مناسب ورشو خواهد شد.»

نما

ولش کن کشتیش!

با وجود اینکه برگزاری کنفرانس ورشو با دعوت از ۷۰ کشور دنیا در وهله اول اتفاق بزرگی علیه ایران به نظر می‌رسد اما به نظر می‌رسد واکنش وزارت خارجه کشورمان تنها به‌اندازه برگزاری یک کنفرانس کم‌اهمیت و کوچک منافقین در یکی از شهرهای اروپایی بوده است. کم‌اهمیت نشان دادن این واقعه زمانی کارگر می‌افتد که دیپلماسی فعالی در پشت صحنه در حال تدارک برای در نظر گرفتن اقدامات تنبیهی یا تشویق کشورها برای حضور نیافتن در این کنفرانس باشد. با این‌حال واکنش‌ها در داخل وزارت امور خارجه ایران چنین مسأله‌ای را نشان نمی‌دهد. وزیر امور خارجه در این‌باره تنها به انتشار یک توثیت بسنده کرد و نوشت کسانی که قبل از این کنفرانس‌های ضدایرانی برگزار می‌کردند، یا خودشان از قدرت برکنار شدند یا مرده‌اند و آمریکا و لهستان نیز در این‌باره باید مراقب خود باشند! ظریف در عین‌حال به پناه دادن به یهودیان لهستان در ایران در سال‌های جنگ جهانی اشاره و بیان کرده است که از لهستان انتظار چنین رفتاری نمی‌رفت. معاون وزیر امور خارجه اما به قبرستان لهستانی‌ها در ایران اشاره و از دولت این کشور خواسته به مردگان لهستانی که در ایران خاک شده‌اند نیز توجه و احترام داشته باشد! ماجرای احضار کاردار یا لغو یک برنامه نمایشی لهستانی‌ها در تهران هم به جای

به نظر شما محمدجواد ظریف با آن شخصیتی که در برجام و اکنون در SPV و همین‌طور در ماجرای ظلم مکرر به دیپلمات‌های ایرانی در اروپا از خود نشان داد؛ آیا توان و اراده‌ای برای اقدام فعالانه وزارت امور خارجه در قبال این موضوع دارد؟

■ **آمریکا به دنبال توجیه دلایل خروج از سوریه**

یکی دیگر از دلایلی که این کنفرانس قرار است بزودی برگزار شود و مورد توجه ویژه دولت آمریکا قرار گرفته، مسأله خروج نیروهای نظامی آمریکا از سوریه است. اگر بخواییم منصفانه به ماجراهایی که ترامپ با آنها درگیر بوده، بپردازیم باید بگوییم او سال سختی را پشت‌سر گذاشته و سال بسیار سخت‌تری را نیز پیش رو دارد. او که همیشه معتقد بوده است آمریکا در خاورمیانه نباید هزینه کند و حکام و قدرت‌های منطقه‌ای باید هزینه‌های عملیات‌های آمریکا در منطقه را بدهند، در نهایت به این نتیجه رسید که باید به‌گونه‌ای آبرومندانه از سوریه بیرون برود. او می‌خواهد منابع مالی باقی‌مانده را در ساخت دیوار برای مرزهای آمریکا با مکزیک هزینه کند و از طرفی در شرایطی قرار است همه کارها را به پیش ببرد که چند پرونده باز دارد؛ پرونده شکست در مذاکرات با کره‌شمالی، پرونده ارتباط با روسیه که همچنان در سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا باز است و پرونده رشوه دادن به زنان برای لاپوشانی رسوایی‌های اخلاقی‌اش. او سال ۲۰۱۹ با تهدید دیگری نیز روبه‌رو است و آن تهدید اعتراضات مردمی به دلیل تعطیل شدن دولت آمریکاست که این روزها ارقام عجیب‌وغریبی را برای ثبت در تاریخ رکورد می‌زند.

این تصمیم که یکی دیگر از علت‌هایش، مشکلات منابع مالی در داخل آمریکا بود اما با واکنش شدید کشورهای حوزه خلیج‌فارس بویژه سران رژیم صهیونیستی روبه‌رو شد. نتانیاهو که در زمان حضور نیروهای نظامی آمریکا در منطقه هر از گاهی دستور حمله به یکی از پادگان‌های نظامی سوریه را می‌داد، هم‌اینک در حالی در منطقه تنها شده است که سوریه نیز خود را به پافندهای هوایی نوین و به‌روز تجهیز کرده و رژیم صهیونیستی نمی‌تواند به همان

وجود اختلافات زیادی که با کشورهای اروپایی دارد اما کشوری را متحد اصلی خود در قاره سبز عنوان می‌کند که بیشترین گرایش را به پوپولیسم دارد. به گزارش پایگاه خبری هیل، البته به نظر می‌رسد لهستان نیز در این قمار، تمام شانس خود را بر روی کارت واشنگتن گذاشته است. لهستان که این روزها از قدرت بیش‌ازپیش روسیه در هراس است، به فکر همکاری با آمریکا در زمینه نظامی افتاده است. ایالات‌متحده هم‌اینک هم پایگاهی نظامی در لهستان دارد که در حدود ۹۰۰ نفر نیرو دارد. به‌پیشنهاد و حمایت ترامپ، ناتو نیز قرار است برای مقابله با تهدیدات روسیه، میزان حضور نیروهای نظامی در این کشور را بالا ببرد و نخستین اقدام در این زمینه در اختیار قرار دادن یک پایگاه نظامی همیشگی به آمریکا است.

به گزارش اسپوتنیک، آندزه دودا، رئیس‌جمهور لهستان آنقدر از این موضوع رضایت دارد که در کنفرانس مشترک مطبوعاتی که جدی پیش با ترامپ برگزار کرده بود، نتوانست خوشحالی خود را از این توافق پنهان نگه دارد و عنوان کرد می‌توان به پایگاه نظامی آمریکا در لهستان که قرار است با منابع مالی ۲ میلیارد دلاری ساخته شود، «ژ ترامپ» لقب داد. پیش‌تر نیز لهستان به آمریکا پیشنهاد کرده بود یک لشکر زرهی را به طور دائمی در این کشور مستقر کند و گفته بود ورشو آماده است مخارج این کار به میزان تقریباً ۱/۵ تا ۲ میلیارد دلار را بعهده بگیرد.

نگاهی به دلایل لهستان برای میزبانی از این کنفرانس آمریکایی نشان می‌دهد این کشور بیش از پیش به دنبال بهره بردن از حضور ترامپ در کاخ سفید است و می‌خواهد یک بار برای همیشه تکلیف حضور نیروهای ناتو در این کشور را در مبارزه با خطر روسیه مشخص کند.